

Århus Stiftstidende

Udgivet 11. november 2001 kl. 01:00 - Senest opdateret 05. oktober 2005 07:22

Teater: Begær for fuld udblæsning

Kirsten Dahl

Lysen har hun ikke tændt. Men lyden går gennem husets tynde vægge og vækker Jill, deres 15-årige datter, der som reaktion på faderens invaliditet har gjort madlavning til sit et og alt.

At der ikke er grænser for, hvad vi kan finde på for at føle os i live, ved den engelske dramatiker Lee Hall.

I "Cooking with Elvis", som er hans sceniske videreudvikling af hørespillet "Blood Sugar", står begær mejslet på alt, hvad stykkets personer har gang i. Midt i en skrupskør familie - af en far, der engang var inkarneret Elvis-imitator, men nu efter en trafikulykke sidder i rullestol som en slatten grøntsagskrøbling med liv i pikken, som eneste legemsdel; - en mor, der efter ulykken er sprunget ud som alkoholiseret sexforbruger med anorektiske tendenser; - og en datter, som forsøger at fylde tomrummet ud med gastronomiske glæder, planter Lee Hall en enfoldig dumrian af en ungersvend, Stuart, der udover uansvarlig sex har søde sager som speciale. I løbet af no time har Stuart gang i hele familien. Hvad det fører med sig, skal ikke røbes her. Blot at der kommer ekstra god gang i både gryder, underliv og mor-datter konflikter.

Sigurd-Emil Roldborg finder det håbløst kejtede frem i 'knaldperlen' og kagesupervisoren Stuart. Charlotte Toft slinger rundt i mere end lårkort og spyr åndelig ild, hvis ikke hun har gang i anoreksien eller 'den nederste etage'. Men bedst er nu de to sidste på scenen.

Jill er stykkets mest fornuftige og følsomme person. Det er tydeligvis hos hende, Halls sympati ligger. Og med sin charmerende buttede statur, sit hø-hår, sin skoleuniform, de ålede knæstrømper og den barnligt skarpe stemme gør Susanne Juhasz Jill til en både rap og rørende pige. Den noget håbløse opgave at skulle introducere scene på scene med nummer og overskrift klarer hun også fint. Og endelig er der en imponerende stemmekraft i den konservatorieuddannede baryton- og popsanger Karsten Holm, når han rejser sig fra rullestolen og giver den som Elvis.

Malte Claudio Lind har iscenesat lige-på-og-direkte. Med tryk på komikkens pedal. I så kvikt et tempo, som det kan lade sig gøre i Marianne Junges stillads-scenografi af en to-etagers show-hall-lejlighed med skydedøre og trapper, som spillerne skal ud og ned af nok så mange gange. Og med en grande finale, hvor Elvis giver den for fuld hammer som The King i et hav af blinkende lampetter og kulørte lys.

"Cooking with Elvis" er til for at more. Men Lee Hall vil tydeligvis også bringe et livsfilosofisk budskab på banen. Det lægger han primært i munden på Jill og Elvis. Udover glødende gastronomi, taler Jill om, at det er de småbitte øjeblikke, de korte smil og det dejlige måltid, der får os til at blive i det voldsomt sære liv. Og Elvis slår, som pop-idolet, der har ødelagt sig selv, en tyk og civilisationsparodisk streg under vanviddet og håbet med sin engelsksprogede tale om sodomi, drugs, Mac D burgere, og "hope", "light" og "love".

"Coking with Elvis" er mere cooking, endnu mere sex, og noget mindre Elvis (sang), end jeg havde regnet med. Stykket er fyldt med underholdende groteske sammenstød og barske og bramfri (arbejdermiljøinspirerede) replikker, men det får ikke topkarakterer som tekst. På scenen er der liv og leben, men tempoet halter ind imellem. Og skuespillet er udmærket, men ikke sublimt. Så helt op at ringe kom jeg ikke.

Susanne Juhasz og Charlotte Toft er mor og datter, der løser problemerne på radikal vis i "Cooking with Elvis".foto: Preben hupfeld

Fakta

"Cooking with Elvis" af Lee Hall.

Iscenesættelse:

Malte Claudio Lind.

Scenografi: Marianne

Junge. Komponist og

musikalske

arrangementer: Ole

Højer

Hansen.Medvirkende:

Charlotte Toft,

Susanne Juhasz,

Sigurd-Emil Roldborg

og Karsten

Holm.Skandinavienspremiere

på Svalegangen

fredag den 9.

november kl.20.

Spiller til og med

15.december,

tirsdag-fredag kl.20

og lørdag kl.16.

Herefter på turné.